

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 1045/07
05.02.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Мирјане Ивић и Невене Милојчић, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби АА, изјављеној против решења Војне поште ББ Уп-2 број 17-2 од 28.12.2006. године, у предмету распоређивања на друго радно место, у нејавној седници већа, одржаној дана 5.2.2008. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је тужиочева жалба, изјављена на решење Војне поште ББ бр. 295-127 од 28.10.2006. године, којим је тужилац распоређен у Војну пошту ВВ са 31.10.2006. године на радно место механичара за АТЦ, група радног места и број бодова 06/695.

У тужби, којом оспорава законитост решења туженог органа, тужилац истиче да нису правилно протумачени наводи његове жалбе, у којима је истакао да је решење првостепеног органа непотпуно, да не садржи коефицијент и вредност коефицијента и износ плате, како је то предвиђено одредбом члана 152. став 1. тачка 7. Закона о Војсци Југославије. Наводи да је предмет жалбе изостанак износа његове плате, односно коефицијент и вредност коефицијента, а што је у супротности са цитираном одредбом Закона о Војсци Југославије и Уредбом о платама и другим новчаним примањима професионалних војника и цивилних лица у Војсци СЦГ.

Тужени орган, у одговору на тужбу, остаје при разлозима из образложења оспореног решења и предлаже да суд тужбу одбије, као неосновану.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница које су утврђене у управном поступку у смислу одредбе члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96) и испитујући законитост оспореног решења у складу са чланом 39. став 1. истог Закона, Врховни суд Србије је, оценом навода тужбе, одговора на исту и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Према списима предмета и разлозима из образложења оспореног решења, тужени орган је својим решењем правилно одбио жалбу тужиоца, изјављену на решење првостепеног органа, за коју одлуку је дао довољне и јасне разлоге, које у свему прихвата и овај суд. Ово стога, што је, и по налажењу Врховног суда Србије, првостепени орган тужиоцу одредио елементе плате, осим дела који се односи на радни стаж, у складу са важећом мирнодопском формацијом и радним местом на које је он распоређен. Како номинални износ плате зависи, поред елемената плате прописаних формацијом и одређеним решењем надлежног старешине, и од вредности коефицијента за обрачун, чији износ не спада у надлежност војних управних органа већ Владе и Министарства одбране, неосновани су наводи тужбе, истицани и у жалби, да је првостепени орган био дужан да одреди и вредност коефицијента за обрачун плате у смислу одредбе члана 18. Уредбе о платама и другим новчаним примањима професионалних војника и цивилних лица у Војсци Србије.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, које је тужилац истакао и у жалби на првостепено решење, па је, са напред изнетих разлога, нашао да они не могу да буду од утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења.

На основу изнетог, Врховни суд Србије је нашао да је оспорено решење правилно и на закону засновано и, на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 5.2.2008. године, У.бр. 1045/07

Записничар Председник већа-судија

Весна Мраковић, с.р. Снежана Живковић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

зж